

101. Møde.

Fredagen den 1ste April 1887 Kl. 12.

Sekretæren, E. Sørensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg for Folkethingets Vedkommende af 2 Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87.

Formanden (Høgsbro): Jeg skal, inden Stemmesedlerne omdeles, tillade mig at minde om, at da der ogsaa kan stemmes paa Saadanne, som ikke ere Medlemmer af dette Thing, vil det være nødvendigt, at der foruden Navnet tillige anføres en saadan Betegnelse af deres Stilling, at der ikke kan opstaa nogen Misforstaaelse. Stemmesedler ville blive omdelte.

Der afgaves 82 Stemmesedler, hvoraf en var blank og to ugyldige, paa Grund af utilstrækkelig Betegnelse. Tilbage blev 79 gyldige Stemmesedler. Det afgjørende Flertal var saaledes 40.

Valgte bleve Folkethingsmand Høgsbro og Folkethingsmand Hørup hver med 58 Stemmer. Derefter havde Folkethingsmand Naber og Folkethingsmand Scharling hver 21 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Jeg skal paa egne og paa det andet valgte Medlems Vegne takke Thinget for den viste Tillid og erklære, at vi modtage Valget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Enefte Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om en Fernbane fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelskør.

(Fællesudvalgets Betænkning og de stillede Endringsforslag findes i Tillæg B.)

Formanden (Høgsbro): Sagen er kun opført eventuelt, altsaa under Forudsætning af Thingets Samtykke. Hvis Ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Fællesudvalgets Indstillinger og Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Klein): Resultatet af Fællesudvalgets Arbejde kan beskrives i Korthed betegnes at være det, at det ikke er lykkedes at naaen Overenskomst. Man har fra de forskjellige Sider staaet saa stivt paa det Standpunkt, man en Gang har indtaget, at Haabet om at naae frem til Enighed meget hurtigt forsvandt. Den naturlige Følge deraf har været, at man fra forskjellige Sider ikke vidste bedre for Dieblikket end at gjøre Indstilling om at blive staaende paa det Standpunkt, hvorpaa man hidtil har staaet. Det er kun nogle faa Bemærkninger jeg finder mig foranlediget til at knytte til den foreliggende Betænkning. Der fremkom i Fællesudvalget en Antydning om, at det syntes naturligt og simplest, da Fællesudvalget ikke havde kunnet naae til et Resultat jærlig ikke i den korte Tid, som dertil var levnet, at indskrænke sig blot til en Meddelelse eller Erklæring til de to Thing om, at Forsøget paa at tilvejebringe en Overenskomst var mislykket. At gaa denne Vej syntes forsaavidt at være heldigt, som man derved undgik at bringe Sagen paany under Afstemninger, der paa den Maade vilde yderligere konstatere og fastslaa Uoverensstemmelsen mellem de to Thing. Formanden i Fællesudvalget mente imidlertid ikke at kunne lade det i den Henseende fremkomne Forslag i Fællesudvalget komme under Afstemning af formelle Grunde. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa at undersøge, hvorvidt denne Opfattelse maatte være rigtig eller ikke, men jeg har kun fundet Anledning til at udtale, at der hos Mange i Fællesudvalget var Stemning for at gaa den Vej, jeg nu har tilladt mig at nævne. Jeg skal fremdeles bemærke, at naar det hedder: „Et Forslag om en Gaffelbane fra Løgstor til Viborg og Hobro med Udeladelse af Sammentækningsparagrafen i begge Love fandt ikke Tilslutning fra nogen Side“, er Grunden til, at det forholder sig saaledes, ikke just den, at den Tante, som blev fremsat, blev absolut tilbagevist. Der var maaste flere Medlemmer i Fællesudvalget, som kunde have Tilhøielighed til at acceptere dette Forslag, hvis der havde været